Čtení pro lidi

Z ČESTIC, DOUBRAVICE, DOBRŠE, DRÁŽOVA, DŘEŠÍNA, DŘEŠÍNKA, HOŘEJŠIC, CHVALŠOVIC, KOBYLKY, KONOPICE, KRUŠLOVA, NAHOŘAN, NĚMČIC, NUZÍNA, PRKOŠÍNA, POČÁTEK, RADEŠOVA, STŘÍDKY A VACOVIC

Dvouměsíčník Kulturního spolku v Česticích březen - duben 2019 Cena 20,- Kč

Děti a učitelky z Mateřské školy v Česticích spolu s hudbou, rodiči a prarodiči vyšli jako předvoj masopustního veselí v pátek 1.3.2019 po vsi, kde rozdávali písničkami a říkankami dobrou náladu a na oplátku si brali masopustní pochutiny a jiné sladkosti.

❖ ❖

Co je v Čtení, jinde není: Občasníček, Slovo starosty, 15. březen 1939, Zánik Česko-Slovenska, Stálé spojení se Šumavou, Dětské maškary, Pouto s Němčicemi stále silné, Velikonoce, Republikové kolo Sedmikvítku – Melodie, Ledová Praha, Florbalový turnaj, Jen si tak v bílém pláštíčku zajezdil trochu v autíčku, Zápis do MŠ, Zápis do ZŠ, Lyžařský výcvik, Učíme se plavat, To je náš jedinečný cirkus, EDUbus, Oznámení dřešínské knihovny, Dějiny rodů

❖ ❖

Listování v občasníčku:

1.1. Nový rok
2.1. Že by přišla zima? Hodně sněží, ale fouká silný vítr.
3.1. Problémy se vyhnout mají řidiči na Kobylku. Cesta je zafoukaná a úzká, dvě auta se nevyhnou.
4.-5.1. Po Česticích chodili tři králové.
6.1. Prší. Všechen sníh zmizel, zato nás potrápilo náledí.
7.1. Dovyvážel se odpad, protože minulý týden byly kvůli sněhu a ledovce komplikace s vyvážením.
9.1. Probudili jsme se do dalšího zasněženého dne.
12.1. Hasičský bál Čestice
17.1. Komiksová postavička „Pepek námořník“ slaví dnes 90 let.
18.1. Schůze členů MS Háj Čestice
19.1. Ženy začínaly nacvičovat půlnoční překvapení na ples

2.2. Ples MS Háj Čestice
3.2. V noci začalo sněžit a do rána napadla cca 20 cm sněhu. V Radešov nešel celý den proud a dobrovolní hasiči vyjížděli k popadaným stromům.
4.2. Připadlo dalších asi 10 cm sněhu.
7.2. Konalo se zastupitelstvo městyse. Výbor členek ČSŽ Čestice. Prší, zase to po chodnících a silnicích nebezpečně klouže.
16.2. Babský bál Čestice.
17.2. Česticích ochotníci sehráli pro cca 50 zájemců v sále Lidového domu v Česticích derniéru hry „Na tohle teď není ta pravá chvíle“
22.2. Školní jídelna se v podvečer rozvoněla. Pekly se zde perníky na včelařský ples.
23.2. Dopoledne probíhaly dvě akce. Ve školní jídelně ta příjemnější – slepovaly se perníky. Ve dvoře bývalého JZD a méně příjemná – dobrovolní hasiči vyklízeli „kumbál“ pronajatý panu Radku Lejskovi. Celý kontejner toho byl.

Občasníček před sto lety:

1.1. Rosa Luxemburgová a Karl Liebknecht založili s brémskými levými socialisty Komunistickou stranu Německa. Strana měla organizovat masy a prosazovat socialistickou republiku. Vedoucí a zakladatelé této strany byli po potlačeném povstání zavražděni. Liebknecht při pokusu o útěk a na Luxemburgovou vystřelil neznámý člověk z davu stojícího kolem jízdní dráhy.
6.1. Zemřel Theodore Roosvelt, 26. prezident Spojených států amerických.
18.1. V Zrcadlovém sále zámku ve Versailles byla zahájena konference Spojenců k přípravě mírové smlouvy.
20.1. Byla podepsána dohoda o vyslání francouzské vojenské mise do ČR.
26.1. Moravské katolické strany se spojily v Československou stranu lidovou.
28.1. Byl podepsán zákon o zřízení československé státní univerzity v Brně.

1.2. Byl založen československý červený kříž.
6.2. Československý ministr zahraničních věcí dr. Edvard Beneš vystoupil v Paříži. Ve svém tříapůlhodinovém proslovu přednesl mírové požadavky ČSR.
9.2. Uskutečnil se první let dopravního letadla s cestujícími na trase Paříž – Londýn.
12.2. V Bratislavě vypukla stávka proti připojení k ČSR a proti Škrobárově vládě.
14.2. Narodil se Miroslav Zikmund, český cestovatel a spisovatel.
15.2. Vládním rozhodnutím přestalo hlavní město Slovenska Bratislava užívat název Prešpurk (Pressburg).
25.2. V Československu bylo provedeno okolkování bankovek rakousko-uherské banky, dosud platných na území státu, a zahájeno vydávání čs. měny.

⊙ ⊙

Ve ČTENÍ se dnes dozvíte, co bude stát slepička.
Na Velikonoce snad budou čerstvá bílá vajíčka.

⊙ ⊙

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám předal několik informací.

Od 1.3.2019 se mění provozní doba České pošty v Česticích. Již nebude rozdělena na dopolední a odpolední otevírací dobu, ale otevřeno bude následovně:

Pondělí	12:30 – 16:30 hod
Úterý	08:00 – 12:00 hod
Středa	12:30 – 16:30 hod
Čtvrtek	08:00 – 12:00 hod
Pátek	08:00 – 12:00 hod

Po dlouhé době, nám zima ukázala, jak má správně vypadat. Začátkem února napadl v celé republice sníh ve větším množství, a to i tam, kde ho dlouho nikdo neviděl. Ráno třetí února nás přivítala místy více než třiceticentimetrová nadílka nového těžkého sněhu. Chtěl bych zde poděkovat našim hasičům, kteří od rána v různých místech uvolňovali komunikace od padlých stromů a ulomených větví, bránících ve sjízdnosti a zimní údržbě. Stejně tak bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří před svými nemovitostmi sníh odklidili a nečekali, až to zajistí obec. Dle plánu zimní údržby obec v prvním sledu zajišťuje nejvíce exponovaná místa a tzv. sběrné komunikace v následujících etapách teprve ostatní, a tak by to vše za tohoto stavu trvalo mnohem déle.

Byli jsme požádáni o předání informace k prodeji snáškových kuřic, bližší informace na přiloženém letáku

Trasa č.116 B

Drůbež Červený Hrádek s.r.o., farma Červený Hrádek u Jirkova

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky snáškových plemen typu **Tetra** hnědá a **Dominant** –černý,modrý,žlutý,kropenatý a bílý.Dále slepičky **Green Shell**-typu Araukana .Stáří 14- 19 týdnů,cena 169 -209,- Kč/ ks.Slepičky **našeho chovu ,odchované na hluboké podestýlce**!

Prodeje se uskuteční : 26. března 2019

Drachkov – u autobus.zast.- 11 50 hod	**Kraselov** – aut.zast.u hospody-12 05
Zahorčice – autobus.zast.u kaple-12 20	**Nihošovice** – u obchodu – 12 35
Doubravice u Volyně-aut.zast.u kaple-12 50	**Čestice** – u Jednoty – 13 00
Chvalšovice –aut.zast.pod kopcem-13 20	**Přečín** – autobus.zastávka – 13 30
Vacov – parkovišť.u Jednoty – 13 40	**Vrbice** –u Obec.úřadu – 14 00
Maleč – u kaple – 14 15	**Strašín** – u kultur.domu – 14 30
Nezdice na Šumavě- u potravin COOP -14 45	**Ostružno** – aut.zast.u obchodu-15 00
Albrechtice – autobus.zast. – 15 15	

Info :Po-Pá 9.00-16.00hod ,tel. 601 576 270, 728 605 840,www.drubezcervenyhradek.cz

Za městys Čestice, Milan Žejdl –starosta

Obsazení Česka nebyla věc hezká.
ČTENÍ pro vás odhalilo, jak to tenkrát vlastně bylo.

15. března 1939 začalo nejtemnější období české historie

Období takzvaného protektorátu Čechy a Morava bylo jednou z nejtemnějších kapitol české historie. Během okupace zemřelo v odboji sto tisíc lidí. Nacisté také vyvraždili většinu židovského obyvatelstva. Obsazení 15. března 1939 bylo obrovským překvapením nejen pro civilní obyvatelstvo, ale i pro vládní představitele. Většina československé vojenské aktivity se totiž v té době přesouvala na Slovensko a Podkarpatskou Rus.

„Byla to jen otázka času, kdy si německá politika vytvoří podmínky pro to, aby ovládla střední Evropu i obsazením Česka," upozornil historik Pavel Zeman na to, že cesta k protektorátu začala již před mnichovskou dohodou.

V den samotné okupace i přes jasný rozkaz se mezi československými vojáky našli jednotlivci, kteří se snažili bránit. „Odpor je spojován s takovými solitéry, jako byl podplukovník Josef Mašín, který chtěl organizovat obranu ruzyňských kasáren. Když zjistil, že bylo nařízeno nebránit se, chtěl kasárna dokonce vyhodit do povětří. Zůstal v tom ale osamocen," popsal historik Petr Koura.

Odboj proti okupaci byl, zůstal ale osamocen

Formální hlavou okupovaného Československa, které bylo součástí třetí říše, zůstal sice prezident Emil Hácha, moc měl však v rukou úřadující říšský protektor. Hned na začátku okupace gestapo pozatýkalo činitele sociálních demokratů a komunistů a také německé emigranty.

Následovaly popravy. Mezi prvními popravenými podle směrnice o „zvláštním zacházení" (to znamená bez soudu) byli v listopadu 1939 studentští funkcionáři po pohřbu Jana Opletala, který se stal další demonstrací proti okupační moci.

✦ ✦

Konec války už se blíží, kolem vsi se někdo plíží.
Co chce dělat? Třeba - kdo ví? – ČTENÍ ukrást starostovi.

✦ ✦

Za nacistického protektorátu bylo v zemi popraveno minimálně 8200 lidí, na 70 tisíc českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech, dalších 3400 lidí zemřelo při nuceném nasazení na práce v Německu. Obětí nacistického teroru se staly i celé vesnice, z těch nejznámějších Lidice a Ležáky.

České země byly v březnu obsazeny, Slovensko vyhlásilo samostatnost, ale okupován byl i někdejší východ republiky – Podkarpatská Rus, kde probíhal masivní nástup maďarských vojsk. Ta přitom měla už od listopadu 1938 jistou autonomii a dokonce vlastní vládu.

Hácha se snažil zachránit, co se dalo - neúspěšně

"Po tisíc let náležely k životnímu prostoru německého národa česko-moravské země." Touto větou začíná výnos říšského kancléře Adolfa Hitlera, kterým oficiálně 16. března 1939 vyhlásil Protektorát Čechy a Morava. Tento rok uběhne osmdesát let od tragického okamžiku československých dějin.

Je 14. března 1939 jedna hodina po půlnoci. Adolf Hitler právě přijímá prezidenta Emila Háchu (1872-1945) s ministrem zahraničí Františkem Chvalkovským (1885-1945). Co jim oznamuje? "Nezvratnou vůli" obsadit za několik hodin zbytek českých zemí a připojit je k Velkoněmecké říši. Nepřipouští žádnou diskuzi a jeho pravá ruka říšský polní maršál Hermann Göring (1893-1946) hrozí, že pokud československá vláda na "nabídku" nepřistoupí, Praha bude nemilosrdně vybombardována.

Prezident nemá na vybranou, po odstoupení Sudet je Československo bez obranného systému opevnění bezmocné. Bylo mu předloženo memorandum, kterým chtěl Hitler dokázat, že vstup vojsk není agresí, ale výsledkem dohody. Hácha s podpisem váhal, přestože byl pod silným tlakem, a dokonce dostal i srdeční záchvat. Diktát nakonec přijímá stejně jako československá vláda a obyvatelům Československa zlomeným hlasem sděluje: *"Po delším rozhovoru s říšským kancléřem - po zjištění situace rozhodl jsem se prohlásiti, že odevzdávám osud českého národa a státu s plnou důvěrou do rukou vůdce německého národa."* Ještě mu nedochází, že nacisté nebudou respektovat ani uzavřené dohody, ani mezinárodní právní normy.

O den později časně ráno vstupují německá vojska na území takzvané druhé republiky. Na odpor se staví jen vojáci 3. praporu 8. slezského pluku v Místku. V nevlídném dni je německá armáda přijata zaťatými pěstmi českých obyvatel. Pouze tam, kde žije silná německá menšina, jsou německé okupační jednotky vítány s nadšením. Na nárožích ulic se objevuje vyhláška „Rozkas pro obyvatele" o převzetí výkonné moci na území obsazené Wehrmachtem.

Ve čtvrt na osm večer přijíždí vítězoslavně Adolf Hitler na Pražský hrad a hradní stráž střídají příslušníci jednotek SS. Následující den vydává na Pražském hradě "Výnos o zřízení Protektorátu Čechy a Morava" a osud Československa je na šest let, jeden měsíc a 19 dnů zpečetěn. Protektorát Čechy a Morava končí 5. května 1945, a tím se uzavírá i největší ponížení v historii československého národa.

Když se Hácha večer před osmou vrátil z Berlína, již jej na peróně „vítal“ německý generál Eccard von Gablenz a další důstojníci wehrmachtu. Teprve během schůze vlády na Pražském hradě se prezident dověděl, že v Praze je už i Adolf Hitler. Protektorát byl Hitlerem vyhlášen již 16. března. Jeho formální hlavou zůstal státní prezident Emil Hácha, on i vláda Rudolfa Berana však byli pouze loutkami v rukou úřadujícího říšského protektora. Tím se stal bývalý německý ministr zahraničí Konstantin von Neurath. (převzato z internetu)

※ ※
Pochoduji po Šumavě, informace nosím v hlavě.
Když však dojdu do Čestic, ze ČTENÍ se dozvím víc.
※ ※

Zánik Česko – Slovenska

Překotným vývojem událostí byl postižen opět náš nový stát Česko – Slovensko. Dne 15. března 1939 byli jsme převedeni do zcela nových poměrů. Z vlastního svobodného státu dostali jsme se pod ochranu Velkoněmecké říše jako Protektorát Čechy a Morava. Stalo se tak v důsledku událostí na Slovensku před 14. březnem. Po předchozích poradách dr. Tisy s Vůdcem a říšským kancléřem Ad. Hitlerem v Berlíně, sešel se totiž toho dne slovenský sněm a rozhodl se vyhlásiti samostatný stát pod ochranou Německa. Téhož dne pak odjel do Berlína náš prezident Dr. Emil Hácha s ministrem Chvalkovským a vývojem událostí byl přinucen požádati Vůdce, aby český národ v Čechách a na Moravě vzal pod svou ochranu. Následujícího dne byly Čechy a Morava obsazeny říšským vojskem a večer přijel Vůdce do Prahy na hrad. 16. 3. bylo vydáno nejvyššími úřady představiteli Říše prohlášení, jímž Čechy a Morava byly připojeny k Říši Velkoněmecké, ale zaručena jim zároveň samospráva pod přímou správou říšského protektora, který má sídlo na Hradčanech a jímž jmenován svobodný pán šl. von Neurath. Tak po dvacetiletém trvání Československé republiky přestali jsme žíti jako samostatný stát. Podkarpatská Rus a část východního Slovenska obsadilo pak Maďarsko. Současně vydáno nařízení o povinném odvedení všech zbraní střelných, bodných a sečných.

Bývalá branná moc česko – slovenská rozpuštěna a vládě nastal velmi obtížný úkol převésti důstojníky a déleslouží cí poddůstojníky do jiných sborů státní správy a do služeb soukromých.

Podle zápisu kronikáře Karla Kochty sestavila Věra Rodová.

Stálé spojení se Šumavou a Podlesím

Dva dny před Vánocemi telefon, volá šumavská Leonka z Konopice na Zadově. Dostala ode mne jako každý rok Šumavský kalendář, který vychází ve Vimperku. Hlavní editor Ing. Jiří Štěrba; vychutnává si čtení, po kouskách si ho dávkuje, aby jí vydrželo co nejdéle, zrovna tak moje články do Čtení pro lidi, které jí pravidelně posílám. Je to pro ni zpestření ve volném čase, které jí vyplňuje zvládání její nemoci. Teď je chalupa v Konopici zasypána spoustou sněhu, to je pro Leonku nejkrásnější období v roce. I když nemůže pečovat o své šumavské miniarboretum, které až neuvěřitelně vytvořila na louce před chalupou v tisícové nadmořské výšce. To jej její odkaz Šumavě.

Ale vracím se zpět k šumavským kalendářům. Chtěla čtyři, aby dodatečně k Novému roku obdarovala nejbližší přátele, kteří mají rovněž Šumavu rádi. I tak se šíří sláva a nesmrtelnost Šumavy mezi lidi, kteří sice na Šumavě trvale nežijí, ale mají k ní velmi silný citový vztah. Zrovna tak jako já, i když mě profesně-pracovní život zavál až na sever republiky, do Liberce. Pracuji s mentálně postiženými a s těmi „nejlepšími“ jezdím stále na kolech. Na Šumavu jsme se vrátili i na závod Kolo pro život na Zadov, místo moje nejmilejší. A když už jsem na Zadově, odkud je nejkrásnější výhled do vnitrozemí, vidím Mařský vrch, Písecké hory, Brdy, Javorník a také šumavské Podlesí. Mladotický vrch je tak výrazný, že ho nelze přehlédnout. Pod Mladotickým vrchem jsou Němčice, které samozřejmě nelze zahlédnout, ale moje působení v Němčicích, které trvalo osmnáct let, nelze z mé paměti vymazat. A právě novoroční přání od MVDr. Václava Dlauhoweského a jeho rodiny mě doslova dostalo. Pan Václav mj. napsal, že jsem navždy spojen s rodinou Dlauhoweských a Němčicemi tak, jak píši ve svých úvahách do Čtení pro lidi. To je pro mě obrovská satisfakce, které si velmi vážím. Zrovna tak pozdrav od bývalého starosty Němčic Jana Vastla, který oceňuje moje články do Čtení. Zkrátka Čtení a já, to už je neodmyslitelné pouto.

Miroslav Zachariáš

★ ★
ČTENÍ zdraví z plných plic
čas maškar a veselic!
★ ★

Masopust v MŠ Čestice 2019

„Masopust, Masopust, popeleční středa…

Rok s rokem se opět sešel, čas masopustní nadešel. Letošní rok jsme se vydali na již 5. masopustní obchůzku obcí a šli jsme dokonce celá školka, tedy děti ze třídy Myšek i Ježků. Sraz před školkou byl v 9.15 hod. A to už venku čekali muzikanti s nástroji, maminky s kočárky, tatínkové, babičky a dědečkové. Byla nás prostě pořádně velká parta. Před cestou jsme se posilnili masopustními pokrmy, koblihami, uzeným bůčkem a bábovkou. Po přivítání redaktorek ze Strakonického deníku, Týdeníku Strakonicko a všech přítomných, zazpívaly děti první píseň „Masopust držíme, nic se nevadíme pospolu…“. A pak už jsme se vydali za doprovodu muzikantů a medvěda na masopustní obchůzku obcí. První zastávka byla u rodiny Janoutů v bytovce, kde jsme zazpívali písničky a řekli některé masopustní básničky, zatancoval medvěd na písničku „Skákej medvěde, čert pro tě jede…“ A po občerstvení jsme šli zase o dům dál. Další zastavení bylo v Základní škole, kde už na náš všichni čekali a společně s námi zpívali a tancovali. Také jsme zašli s písničkami do školní jídelny. Děkujeme za dobroty. A tak se šlo dál a dál. Navštívili jsme rodinu Tesařových, kde se děti rovnou vrhly na připravené dobroty, pak se teprve tančilo a zpívalo. I paní domu byla vyvedena k tanci. Další občerstvení bylo připravené u rodiny Hruškových. Také tady jste mohly slyšet písničky a masopustní říkačky jako: „Škaredej kominík…“, „Když medvědi tancujou…“, to aby medvěd nezahálel a nenapadla ho nějaká lotrovina. Přes celé parcely jsme se vydali na čestickou náves a zamířili rovnou k Pelíškovým na místní faru. Po úvodní říkance „Tydli, tydli, bumtarata, otevřete kmotře vrata…“ už paní domácí běžela s občerstvením a kávičkou. Ta přišla k chuti. Rozloučili jsme se říkankou „Vinšujem vám štěstí zdraví…“. Popřáli jsme krásný Masopust a šli rovnou cestou k rodině Peleškových na návsi. A co myslíte? Zase samé dobroty! Hospodyně a hospodář si zatančili, všichni jsme si popřáli pěkný Masopust a teď rovnou na zámek. Paní Vlažná si poslechla masopustní písničky, obdarovala děti sladkostmi a na závěr se jistě těšila tak jako minule, na rozlučkovou říkačku (… a dvě dírky v nose, skončilo se), je to tak? Ještě jsme navštívili rodinu Rezkových, kde děti viděli pískoviště, skluzavku a už tam byly. Teprve dobrotami obložený stolek a pití je přilákalo zpátky. Něco záhadného se dělo u Rezků u tajných dveří, jako by tam něco cinkalo, pan Rezek, obklopen muzikanty, tam asi kul nějaké pikle. Pak jsme zazpívali, popřáli veselý Masopust a za doprovodu našich muzikantů se šlo o dům dál. Místní Jednotu jsme samozřejmě nemohli vynechat! A to už paní prodavačky čekaly, cože letos děti zazpívají. Za písničky a říkačky o Masopustu jsme dostali celou krabici tatranek a ještě něco navíc. A předposlední zastávka byla u „gumičkářek“ (nikdo jim totiž jinak neřekne). A ty už čekaly, až jim medvěd zatančí a děti řeknou své veselé říkačky a zazpívají písničky. Dokonce dvě nějaké zajímavě propojené. No je prostě Masopust. Sladkosti už jsme neměli pomalu kam dávat a tak se vezly v kočárku Menšíkových. A je tu poslední zastávka, a to u pana doktora Nýdla. Ten vyšel i se sestřičkou ven a to se divili, kolik je tu maškar. Děti zazpívaly, popřály veselý Masopust a už jsme doma. Tedy u školky. Poslední společné foto a hurá na oběd. A konečně si lehneme, to se to bude spát, po takovém čestickém výšlapu. Tak veselý Masopust a za rok zase na shledanou!

Děkujeme všem, kteří s námi šli masopustní obchůzku, za pohoštění, sladkosti a jiné dobroty, za natáčení této veselé akce, pánům muzikantům Honzovi Hartlovi ze SHŠ Radešov, Petrovi Vlažnému a Ivanovi Pelíškovi za hudební doprovod, protože bez nich by to nebylo to pravé ořechové. Děkuji Honzovi Tuškovi, který na sebe vzal podobu medvěda. Dále děkuji paní maskérce Janě Paťkové, která dolaďovala maškary kresbou na tváře. Všem třem kameramanům p. E. Hejlkové, p. J. Hanzlínové a p. K. Zdeňkovi. Děkuji dále paní učitelkám za nacvičení masopustních říkaček a písniček, pedagogické asistentce za pomoc při nacvičování, všem za napečení masopustního občerstvení pro všechny přítomné a paním provozním za pomoc při obsluhování před zahájením masopustní obchůzky.

Za MŠ Čestice M. Švehlová

⊙ ⊙

Počasí se stále mění, sníh taje až nevhodně
a tak obává se ČTENÍ, ať nepřijdou povodně.

⊙ ⊙

Pouto s Němčicemi stále silné

Je to již dávno, více než čtvrt století, v Němčicích byla založena v roce 1992 terapeutická komunita pro klienty závislé na nealkoholových návykových látkách. Nebylo nic kromě jejich motivace, aby se léčili. V prvních letech se nám to moc nedařilo. Klienti přicházeli, odcházeli, aniž by chtěli podstoupit dlouhodobou léčbu v terapeutické komunitě. Po určité době se to zlepšilo, někteří klienti zůstali a další přicházeli, tvořilo se jádro těch, kteří o léčbu opravdu stojí a chtějí pro to něco udělat. Tak zůstali první klienti. Kromě naší péče ale bylo nutno hledat lékařskou péči. Úplně první byl obvodní lékař v Česticích MUDr. Jan Nýdl. To on přijal léčící se závislé klienty, kterým po dlouhá léta věnoval odbornou péči. Ač on si to příliš neuvědomuje, stal se prvním lékařem v České republice, který se s neuvěřitelnou péčí věnoval dvě desetiletí závislým klientům, kteří do jeho ordinace přicházeli jako běžní pacienti i když se o nich vědělo i mezi místními z Čestic, že jsou to „ti z Němčic“. Ale nikdy žádná averze nenastala. MUDr. Nýdl byl prvním, který se ve své ordinaci zabýval závislými. Ač nikdy tento „primát“ nepřijal, vyzýval jsem ho opakovaně, aby vystoupil na odborném fóru, ale ani k tomu nedošlo.

Poté ale bylo nutné hledat další lékaře – odborníky ve svých profesích a nebylo to vůbec jednoduché.

Naštěstí se v Písku našla MUDr. Olga Hlaváčková a MUDr. Andrea Kuntová. Ta první gynekoložka začala pečovat o naše klientky – ženy a druhá zubařka neváhala začít pečovat o naše klienty, mnohdy s velmi zanedbaným chrupem. Přece jenom je nutné podotknout, že v obou případech zajímaly naše klienty, když užívali návykové látky, jiné priority než péče o své vlastní zdraví. To se však s těmi, kteří to mysleli se svojí abstinencí vážně, měnilo. Děkuji s odstupem času oběma odborným lékařkám, že se nebály ošetřovat zmíněnou klientelu a že s klienty měly trpělivost. Apropó, já jsem rovněž na počátku devadesátých let nastoupil do péče k zubařce MUDr. Andree Kuntové a zůstal jsem až do dnešní doby. Je to již více než čtvrt století a stále neváhám a velmi si toho vážím. Není vůbec žádný problém, jen občas zajet do Písku. Velice si vážím její odbornosti a profesionality, možná právě proto, že nás spojuje něco, o co oba rozhodně nestojíme – závažná nemoc. Ale oba máme společný aspekt – oba bojujeme a dle mého názoru se nám to v rámci možností daří. Jsem za to velmi rád, teď mluvím sám za sebe.

Němčice ať již směrem „nahoru na Šumavu“, ale i třeba do Písku, odkud je krásně vidět i Boubín a Bobík, znamenaly pro mě krásné spojení nejen s přírodou, ale i s odbornými lékaři, což je pro mě velké zadostiučinění.

Miroslav Zachariáš

Blahopřejeme všem, kteří se v měsících březnu a dubnu dožívají významného životního jubilea a do dalších let přejeme jen to nejlepší, zdraví, štěstí a osobní pohodu.

Paní Marie Kovárnová z Hořejšic 75 let
p. Magdalena Šochmanová z Dřešína 50 let
paní Jana Bláhová z Čestic 50 let
paní Růžena Králová z Čestic 80 let
paní Marie Žipková z Nuzína 93 let
paní Libuše Koláříková z Čestic 89 let
paní Alena Dunovská z Čestic 55 let
paní Miloslava Sovová z Čestic 86 let
pan Milan Dvorský z Nuzína 60 let
paní Anežka Mráčková z Dřešína 81 let
paní Jana Šoulová z Chvalšovic 55 let
paní Jana Myslíková z Nahořan 81 let
pan Jan Šochman z Dřešína 50 let
pan Jan Vastl z Němčic 80 let
paní Marie Krejčová z Nuzína 93 let
paní Zdeňka Lencová z Čestic 87 let
pan Bohumil Mráček z Dřešína 80 let
paní Jarmila Fesslová z Čestic 96 let
pan Jan Kubeš z Čestic 55 let
pan Vlastimil Petráš z Nuzína 70 let
pan Vladimír Žejdl z Čestic 83 let
pan Miroslav Laštovička z Krušlova 83 let
pan Antonín Ouředník z Čestic 60 let
pan Miroslav Berger z Nuzína 50 let
pan Jiří Lávička z Čestic 65 let
pan František Smil z Doubravice 86 let
pan Milan Kovárna z Hořejšic 82 let
paní Jaroslava Smolová z Dřešína 65 let
paní Marie Pilná z Dřešínka 89 let
paní Marie Šťastná z Němčic 85 let

Dodatečně gratulujeme i paní Dagmar Láskové z Čestic k jejím únorovým 75. narozeninám a panu Václavu Zábranskému z Nahořan k šedesátinám, které oslavil hned na počátku roku.

※ ※
ČTENÍ spolu s Biblí také do dávných dob pohlíží.
Velký Pátek – zcela tiše zemřel Ježíš na kříži.
※ ※

Velikonoce

Svatý týden neboli **Pašijový týden** je významné období křesťanského liturgického roku, ve kterém křesťané téměř všech vyznání si připomínají poslední týden Ježíšova pozemského života, jeho smrt na kříži a vzkříšení.

Svatý týden začíná Květnou nedělí a končí Velikonocemi (nedělí Vzkříšení). Některé dny Svatého týdne jsou označeny zvláštním přívlastkem: Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

Mezi tradiční zvyky spojené se Svatým týdnem patří „odlet zvonů do Říma“. Při Gloria na Zelený čtvrtek se naposledy rozezní zvony a varhany, které umlknou až do Velikonoční vigilie. Místo zvonů se používají dřevěné řehtačky a klapače (s tímto zvykem se lze setkat zejména v oblastech se silnými folklórními tradicemi, např. na Slovácku, Valašsku, Chodsku či na Šumavě).

Škaredá středa nebo také sazometná středa: jméno získala podle toho, že se tento den vymetaly komíny. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce. Škaredá středa přísluší do pašijového týdne, v tento den se Jidáš mračil na Ježíše.

Zelený čtvrtek: Český přívlastek *zelený* byl převzat z němčiny, kde zkomolením původního názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) vznikl Gründonnerstag (zelený čtvrtek). Podle pověry se v tento den jedla zelená strava (špenát, zelí atd.), aby byl člověk celý rok zdravý. O Zeleném čtvrtku se při liturgii naposledy rozeznívají kostelní zvony a utichají až do velikonoční vigilie „odlétají do Říma“ a místo zvonů a zvonků nastupují řehtačky, klapačky a hrkači.

Velký pátek, den Kristova ukřižování, je v lidových pověrách spojován s magickými silami. V tento den se měly otevírat hory, které vydávaly své poklady, a v tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarovaná; nesmělo se hýbat se zemí (rýt, kopat, okopávat) ani prát prádlo, protože by bylo namáčené do Kristovy krve.

Bílá sobota je druhým dnem, kdy Ježíš ležel v hrobě. Den zmatku a ticha. Ježíšovi učedníci byli v tento den konfrontováni s tvrdou realitou Ježíšovi smrti, nejistoty a jistě i zoufalství. Po celý den se nekonají žádné liturgické obřady. Po západu slunce (tj. v sobotu večer) začíná velikonoční bdění (vigilie), a tím začíná slavnost Kristova vzkříšení. Název Bílá sobota pravděpodobně pochází od bílých křestních rouch křtěnců, kteří přijali křest právě o Velikonoční noci (vigilii).

Slavnost **Zmrtvýchvstání Páně** (též **Velikonoční neděle** nebo **Boží hod velikonoční**) je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo zmrtvýchvstání a vítězství nad smrtí (a vykoupení celého lidstva).

Neděli Zmrtvýchvstání předchází Velikonoční vigilie, bohoslužba noci (Vzkříšení v sobotu večer), v níž byl Ježíš vzkříšen. Oslava Velikonoc bezprostředně trvá po celý velikonoční oktáv, avšak velikonoční doba jako taková končí až 50. dne, slavností Seslání Ducha svatého (Letnice).

Velikonoční pondělí (liturgicky **Pondělí v oktávu velikonočním**, někdy též *Červené pondělí*) je dnem, který následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími tradicemi a zvyklostmi, které lze zařadit k *přechodovým rituálům* končící zimy a nastávajícího jara. Tato nekřesťanská praxe byla v průběhu dějin v různých kulturách teologizována a zasazena do křesťanského rámce (převzato z internetu)

✦ ✦

Zas nám vykvet Sedmikvítek, nejkrásnější ze všech kytek.
Proč nevoní tenhle květ ze ČTENÍ se dozvíš hned.

✦ ✦

Republikové kolo Sedmikvítku – Melodie

V sobotu 12. ledna jsme se vypravili do Českých Budějovic, kde v Divadle U kapličky probíhalo republikové kolo Pionýrského Sedmikvítku v oblasti Melodie, tedy zpěvu a hry na hudební nástroje. Letos nás jela velká skupina, naše jednotlivce, dua a trio posílil flétnový soubor soukromé hudební školy z Radešova – Radešovští Píšťalníci, takže nás bylo přes třicet. Sešli jsme se před školou a objednaný autobus nás dovezl na vlakové nádraží do Strakonic, odkud jsme jeli rychlíkem do Č. Budějovic. Protože jsme vystupovali většinou až po obědě, šli jsme ještě do Mercury, kde jsme měli asi hodinu rozchod. Jen skupinka sólistů šla ještě zkoušet na Husovku. Když jsme všichni dorazili na Husovku do divadla, zabydleli jsme se v místnosti, kterou jsme měli určenou jako šatnu. Za chvíli se začal vydávat oběd, byl řízek s bramborem a zeleninový salát od Huga. Všem moc chutnalo. Hned po obědě vystupoval náš Jenda Vilánek se Šárkou Václavíkovou, zpívali „Chci ti říct“ a „Ekosong“. Jenda to pěkně rozjel, sklidili velký potlesk a Jenda získal „zvláštní ocenění poroty za jevištní výkon“. Po nich zpíval Honzík Hartl Zahradníčka a Chválím tě, Země má, zpíval velmi čistě, obsadil 3. místo (1. místo nebylo uděleno) a ještě diplom a cenu pro nejmladšího účastníka. Potom asi o hodinu později zpíval Matěj Václavík své vlastní texty – Pohádka a Něco málo o přírodě, doprovázel se na klavír a kytaru a Tonda Matějka k tomu bubnoval. Kolem půl čtvrté vystoupil soubor Radešovští píšťalníci se třemi skladbami a asi ve čtvrt na pět zpívalo naše trio Anežka Hartlová, Veronika a Zuzka Novotné. Zazpívaly tři lidové písně a svým výkonem se umístili na 2. místě. Ještě chvíli jsme tam zůstali, ale v půl šesté jsme museli na vlak, který nám jel po 18 hodině. Ve Strakonicích nás čekal zase zvláštní autobus, který nás odvezl do Čestic. Bylo to skvělé a moc jsme si to užili.

Zapsala Veronika Novotná

9.3. si přijďte zaplesat na poslední letošní ples, který pořádá Český svaz včelařů Čestice. Mnoho skvělých perníkových cen bude opět v tombole.

Kapela Labyrint zahraje pro zájemce v sobotu 20. dubna v sále Lidového domu. Jedná se o jejich tradiční „Velikonoční koncert“

✳ ✳
Po ledové Praze chodíme i v mraze.
To se nám to směje, když nás ČTENÍ hřeje
✳ ✳

Ledová Praha

V pátek 1.2. jsme odjížděli se Střelkou jako každý rok o pololetních prázdninách na akci Ledová Praha. Sešli jsme se u zastávky v Česticích ve 13 hodin a společně linkovým autobusem odjeli do Prahy. Po příjezdu na Anděla jsme jeli s těžkými zavazadly do školy, kde jsme byli ubytováni. Usídlili jsme se v přidělené tělocvičně a vyrazili jsme na výstavu Star Dance. Bylo to velmi zábavné. Mohli jsme si vyzkoušet být porotcem, vyfotit se s vítězným párem z předminulého roku nebo se soutěžními šaty některých dam. Pak jsme odjeli tramvají na další zajímavou výstavu do Muzea pražských pověstí a strašidel. Byla to stezka plná strašidel, příšer a duchů, někteří se hezky báli. Potom jsme odjeli na Pankrác a tam jsme šli do známého nákupního centra, kde jsme se mohli najíst nebo si koupit večeři s sebou. Když si všichni nakoupili, šli jsme do tělocvičny, kde jsme hráli společenské hry, a kluci hráli basketbal. Když nastala večerka, většina z nás šla spát a všichni jsme se těšili na další den.

V sobotu ráno se nikomu nechtělo vstávat, ale nakonec jsme kolem 10 hodiny dorazili na tramvaj, ve které jsme strávili asi půl hodiny cestou na krokodýlí farmu, kde jsme měli objednanou prohlídku. Nejdřív nás paní průvodkyně seznámila s teorií o krokodýlech a potom jsme ve dvou skupinách šli k teráriím, kde jsme se koukali, jak se krmí. Kromě krokodýlů jsme viděli také želvy a hady. Bylo to naučné, zajímavé i zábavné. Potom jsme tramvají pokračovali na Václavské náměstí, kde jsme měli rozchod na oběd. Většina dala přednost McDonaldu před Českou kuchyní, protože tam bylo hodně lidí. Když jsme měli plná břicha, prošli jsme si obchody a prohlédli si sochu sv. Václava. Poté, co jsme se sešli na určeném místě, jsme šli k Národnímu muzeu, kde jsme se vyfotili, ale prohlídku jsme už nestihli, protože tam byla fronta. Tak jsme jeli metrem na Pankrác a začali jsme se vypravovat na benefiční koncert Děti dětem. Když jsme se dostatečně zušlechtili, jeli jsme do kongresového centra, kde koncert probíhá. Vystupovali tam účastníci různých oblastí Sedmikvítku, bylo tam spousta super vystoupení, ale nejlepší byli naši Jenda Vilánek a Lucka Zdeňková, kteří zaujali porotu na Melodii 2018 a byli tam doporučeni.

Zazpívali s doprovodem paní učitelky Hartlové dvě písně a sklidili obrovský potlesk, Jenda přiměl ke zpěvu i publikum. Také spolu převzali pohár předsedy vlády za oblast Melodie, který jsme letos již podruhé získali. Po koncertě jsme se vrátili zpět do školy a chystali se ke spánku.

※ ※
Florbal je sport číslo jedna! Že málokdo zahálí
dokáže ti dnešní ČTENÍ a náš turnaj v Zahájí.
※ ※

Když jsme v neděli vstali, umyli se a nasnídali, museli jsme začít balit své věci. Asi v 10 hodin jsme opouštěli školu a ještě jsme si zašli do nákupního centra koupit nějaké jídlo. Metrem jsme pak přejeli do stanice Háje, kde v další škole probíhala výstava deskových a počítačových her. Tam jsme trávili čas do odjezdu hraním videoher, deskových her nebo jen tak povídáním. Přibližně ve 13.15 jsme sedli na metro a jeli na autobusové nádraží, kde jsme čekali na náš autobus. Měl trochu zpoždění, tak jsme do Strakonic přijeli právě včas, abychom přestoupili na autobus do Čestic. Ledová Praha se vydařila, každý si našel něco, co ho zaujalo.

Zapsaly: Nicol Kiliánová, Anna Václavíková a Adéla Randáková

Florbalový turnaj

Náš oddíl Střelka byl pozván na florbalový turnaj v Zahájí u Zlivi. Protože je tam jen málotřídka a mají hodně malou tělocvičnu, byl turnaj jen pro děti 1.- 6.třídy, v každém družstvu mohl být jeden starší. Hrálo se v počtu 3+1, mohlo se střídat. Měli jsme jedno nejmladší a dvě mladší družstva.

Na turnaj jsme jeli vlakem, sešli jsme se ve Strakonicích na nádraží, a společně jsme odjeli vlakem směrem České Budějovice. Vystoupili jsme ve Zlivi a přestoupili do autobusu, který už vezl družstva z Kájova. Ten nás dovezl do Zahájí, kde nás ubytovali v klubovně v hasičárně. Tam nám promítali kreslené pohádky a byly tam i deskové hry, takže o zábavu bylo postaráno. Sešlo se hodně družstev, 4 nejmladší a 9 starších. Hrálo se v minitělocvičně místní školy. Nejprve se čekalo na zahájení, pak šli hrát nejmladší družstva. Našim se dařilo, skončili na 1. místě. My mladší jsme byli rozděleni na dvě skupiny, měli jsme se dohodnout, kdo bude hrát jako první. V jedné skupině byl kapitán Radek, v druhé Milan. Milanovo tým se rozhodl, že bude hrát jako první. Naše družstvo a všichni z naší skupiny jsme šli zase čekat do hasičárny. Když první skupina dohrála, byli jsme konečně na řadě my. Odehráli jsme naše zápasy a čekali na vyhodnocení. My jsme byli na 3. místě a Milanovo tým na 6. místě. Pak jsme si zabalili své věci a autobus nás zase dovezl k vlaku do Zlivi, tam jsme počkali na náš vlak, který nás zavezl až do Strakonic. Turnaj jsem si užil a věřím, že i všichni ostatní.

Zapsal Radek Nikodem

★ ★

Když jste celí vypěnění a ubití z dnešní práce
otevřte si čerstvé ČTENÍ. ČTENÍ, to je relaxace

★ ★

Jen si tak v bílém pláštíčku zajezdil trochu v autíčku **MUDr. Jiří Marek**

Byl hezký jarní den, sluníčko mile hřálo už od rána. Bylo by lepší vyjít si někam do přírody, ale služba je služba. V sobotu se tehdy sloužilo dopoledne v ordinaci polikliniky, pacienti tam přicházeli na ambulantní ošetření, ale bylo mezi nimi i dost takových, kteří chodili jen na injekce penicilinu. Ten píchají lékaři většinou sami, nebo zkušené sestry pod jejich dohledem. Pacient, který dostane injekci, musí zůstat ještě určitou dobu na lehátku pro případ, kdyby vznikla nějaká reakce na lék. Na chodbě čekalo již jen několik pacientů. Do ordinace vešel muž středního věku a položil se na lůžko. Zeptal jsem se, jestli má nějaké potíže. Když odpověděl, že se cítí dobře, tak mu píchla zkušená zdravotní sestra Drahuška injekci PNC do boku. Za malou chvíli začal být pacient neklidný a zmatený, nevěděl, kde je, vyskočil z lehátka, začal zmateně pobíhat po ordinaci a křičet: „Všechno vidím červené, na rukou mám samou krev, já umřu, vždyť vy jste mě zabili, už umírám!“ Pak se zastavil u zrcadla, zvedl ruce nad hlavu a začal křičet ještě víc: „Je tu plno krve, všichni jste krvaví vrazi, je konec, umírám!“

Byl to pro nás nečekaný šok, zůstali jsme všichni jako zařezaní a nebyli v tu chvíli schopni něco udělat. Křik se rozléhal po celé budově. Vtom vběhl do místnosti zřízenec s domovníkem, kteří slyšeli ten křik a pomohli nám pacienta dostat na lehátko, abych mu mohl píchnout uklidňující injekci. Během několika minut se uklidnil, ale nám se to zdálo strašně dlouho. Potom jsme jej převezli sanitkou do nemocnice, protože záchvat by se mohl opakovat.

Pacienti v čekárně se nenápadně vytratili – slyšeli ten křik o tom, jací jsme krvaví vrazi. To nás tam nemrzelo, alespoň jsme si na chvilku oddechli, ale dlouho netrvalo a začali přicházet další. Po skončení odpolední ordinace jsem hned pokračoval v návštěvní pohotovostní službě. Asi v půl třetí přiběhla do polikliniky mladá paní se žádostí o okamžitou návštěvu k malému dítěti, které mělo vysokou teplotu, přes 40°. Dětského lékaře už prý v ordinaci nezastihla. Naléhavě prosila, abych se šel na dítě hned podívat, že bydlí na konci ulice v paneláku u mostu v 6. patře, ale zvonek jim nezvoní a těžko bych to hledal. Nemohl jsem se dovolat na dopravu pro sanitku, tak jsem řekl sestře, že půjdu k dítěti s maminkou pěšky. Kdyby bylo něco akutního, tak ať přijede řidič k paneláku. Maminka byla ráda, že se na dítě půjdu podívat hned a sdělila mi, že má strach, protože již jednou o dítě přišla. Přitom jí pořád tekly slzy. Sotva jsme vyšli ze dveří polikliniky, viděli jsme, jak po chodníku proti nám běží hlasitě naříkající a plačící stará paní.

„Nejste vy pan doktor?“ obrátila se a mne. „Ano, jsem, ale teď jdu k malému dítěti, které má horečku a jak se vrátím, hned se na vás podívám, posaďte se zatím v čekárně.“

„Musíte jít napřed k nám, manžel mi umírá a bydlíme hned tady za rohem!“ Chytila mě pevně za ruku a táhla za stálého pláče a nářku na druhou stranu přes ulici. Sotva jsem stačil té mladé paní říci, že přijdu za chvíli, aby zatím dala dítěti studený obklad na hrudníček.

Stará paní mě držela celou cestu až k domu pevně za ruku a hlasitě naříkala: „Dědeček mi asi umírá!“ Vešli jsme do domu, byt byl v přízemí, v ložnici ležel na posteli stařičký, šedivý pán. Při vyšetření jsem zjistil, že se jedná o mozkovou cévní příhodu s poruchou vědomí. Vysvětlil jsem, že jeho stav je velmi vážný a doporučil jsem léčení v nemocnici. Paní s tím nesouhlasila, že ho do nemocnice nedá a bude se o něj starat sama. Píchnul jsem mu injekci a napsal doporučení do nemocnice. Paní se došla ještě poradit se sousedkou. Za chvíli začal pacient zvracet, podržel jsem mu hlavu, aby nemohl vdechnout zvratky. Při ruce nebyla žádná nádoba, tak jsem použil broušenou vázu, která stála vedle na stolku. Potom vešla do pokoje stará paní se sousedkou, kterou požádala o pomoc. Té jsem také vysvětlil, že stav pacienta je vážný a vyžaduje nemocniční léčení, aby mi pomohla starou paní přesvědčit.

V tu chvíli začala kvílet pře domem siréna sanitky a nehodlala přestat, Ten řidič se snad zbláznil! Nebo se tak rychle dozvěděl, že bude odvážet pacienta do špitálu? Proto by snad nemusel dělat takový poplach!

✸ ✸

Lékař tvrdí ČTENÍ že
léčí střevní potíže.

✸ ✸

Rychle jsem popadl brašnu a vyběhl ven. Siréna nepřestávala ječet, na domech se otevírala okna, lidé byli zvědaví, co se bude dít. Doběhl jsem rychle k sanitce, otevřel dveře a rozzlobeně řekl saniťákovi: „To musíte dělat takový kravál? Co se děje?“

„Rychle nasedněte, po cestě vám všechno povím. Hledal jsem vás dole na sídlišti v paneláku, kam mě sestra poslala a nějaká mladá paní mi řekla, že na vás také čeká, ale že jste šel ještě někam na sídliště u polikliniky. Nemohl jsem vědět, v kterém domě jste, tak jsem musel zahoukat. A teď se dobře držte, musím na to šlápnout, protože jedeme na hranice okresu Strakonice, kde jsou nějaké tajné podzemní štoly. Došlo tam k závalu a poranění, prý vážnému, jednoho horníka. Oni mají svoji sanitku, ale porouchal se jim motor, tak si vyžádali naši pomoc. Šlo to ale přes partaj, tak z toho byl velký zmatek, Teď to musíme všechno dohonit.“

Když jsme přijeli k bráně toho přísně střeženého závodu, tak nás dále vůbec nepustili, ale za chvíli přinesli horníka na nosítkách. Ve vrátnici jsem jej orientačně vyšetřil a širokým elastickým obinadlem obtočil celý hrudník. Měl ho poraněný, se zlomeninami několika žeber. Injekci i tablety na utišení bolesti odmítal, ale protože si nemohl lehnout ani na záda, ani na hrudník, tak musel celou cestu v sanitce na lehátku klečet na kolenou, opřený o ruce. Každý hrbol nebo jámu na silnici nemravně komentoval. A těch bylo dost. K tomu ještě tvrdé pérování sanitky značky Tudor, která by se dobře osvědčila při vytřásání ledvinových kaménků u pacientů, nebo k urychlení porodu.

Dosti velká část cesty vedla lesem a začalo se už šeřit. Najednou řidič vykřikl: „Chraňte si hlavy!“ Brzdy pískaly a rána jako hrom. Musel prudce zabrzdit, protože do cesty vběhla srna. Odrazila se od blatníku a zmizela někde v houští lesa. Chudák pacient, který klečel vzadu na lehátku a nic netušil, zařval jako tygr. Museli jsme stejně zastavit, tak jsem jej prohlédl. Zlomená žebra jej asi pěkně „polechtala“. Naštěstí se nic vážnějšího nestalo, ale tabletku na utišení bolesti si již vzal.

Řidič se zatím šel podívat po okraji lesa, jestli tam náhodou někde ta srna neleží. Byl přesvědčen, že takový náraz by nepřežila, ale nic nenašel. Srnčí na smetaně byla jeho nejoblíbenější pochoutka. Musel ještě narovnávat naražený blatník, který brzdil přední kolo a jel již lesem pomaleji, aby se něco nestalo. Pacienta jsme dovezli do nemocnice na chirurgické oddělní a předali usměvavé paní doktorce, která měla službu ve dne i v noci. Chirurgie byla její velká láska, které věnovala celý život. Již jako medička pracovala dobrovolně o prázdninách u pana rady Fifky, který si velice vážil její schopnosti a pracovitosti a také se zasadil o to, aby mohla po promoci pracovat na chirurgickém oddělní. Tehdejší „temné síly“ v její obci měly pro ni nachystané jiné pracoviště – v kravíně… V nemocnici jsem hned přestoupil do jiné sanitky s řidičem panem Saxlem a jeli jsme k vysokému paneláku, kde bylo to malé dítě s teplotou. Měl jsem obavy, jak se mu asi daří. Dozvěděl jsem se, že teplota po zábalu poklesla a dítě spí. Konečně jsem se vrátil zpět do polikliniky, kde zatím úspěšně ordinovala sestra Tůmová, takže v čekárně zbylo jen pár pacientů. Přivítala nás s upřímnou radostí, protože po celou dobu neměla o nás žádné zprávy a obávala se, že se nám něco stalo.

Když jsem vyšetřil zbylé pacienty, uvařila nám trochu silnějšího čaje. Cítil jsem se nějak unavený a také mi začalo kručet v žaludku. Asi to bylo tím, že jsem vlastně od rána skoro nic nejedl a to se mu nelíbilo! Jen jsem se vozil v autíčku!

Dětský maškarní karneval

Členky ČSŽ Čestice zvou rodiče a děti na tradiční dětský maškarní karneval v neděli 10. března od 14.00 hodin v sále restaurace Čestice. Pro děti budou připraveny soutěže s odměnou, dětská tombola a prodej hraček a balonků.

✳ ✳

I čestičtí předškoláci budou teď mít těžkou práci.

Za rok, možná, kdo by řek´ do ČTENÍ daj´ příspěvek.

✳ ✳

Základní škola a Mateřská škola Čestice

Zápis

k povinnému předškolnímu vzdělávání
pro školní rok 2019/2020

Zápis se koná podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), § 34 odst. 2

v pátek 10. května 2019
v mateřské škole od **8.00 – 16.00 hodin**

Novela školského zákona zavedla s účinností od 1. září 2017 povinné předškolní vzdělávání a individuální vzdělávaní dětí jako možnou alternativu plnění povinného předškolního vzdělávání v mateřské škole. Pokud se zákonný zástupce rozhodne pro některou z alternativních forem plnění povinného předškolního vzdělávání, musí to oznámit mateřské škole, do které je jeho dítě zapsáno, nejpozději tři měsíce před začátkem školního roku, ve kterém se má dítě začít povinně vzdělávat (tzn. do konce května).

S účinností od 1. ledna 2017 je stanoveno dětem, které dosáhnou pěti let do měsíce září, nastoupit v následujícím školním roce k povinnému předškolnímu vzdělávání.

Od 1. září 2018 je zaváděno přednostní přijímání tříletých dětí pocházejících ze spádového obvodu mateřské školy.

Rodiče u zápisu předloží:

- **rodný list dítěte**
- **občanský průkaz**
- **vyplněný tiskopis žádosti včetně lékařského potvrzení**

Bližší informace mohou rodiče získat přímo v mateřské škole
u vedoucí učitelky paní Bc. Miloslavy Švehlové, tel. 776 760 088
Tiskopis žádosti lze vyzvednout v mateřské škole.

Kritéria pro přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání:

Děti budou k předškolnímu vzdělávání přijímány podle těchto kritérií:

1. Přednostně jsou přijímány děti, patřící do daného školského obvodu, které do 31. 8. 2019 dosáhnou věku pěti let. Pro pětileté děti je od 1. září 2017 předškolní vzdělávání povinné.
2. Přednostní přijetí dále mají od 1. 9. 2018 děti, patřící do daného školského obvodu, které před začátkem školního roku dosáhnou nejméně třetího roku věku (§ 34 odst. 3 školského zákona – znění účinné od 1. 9. 2018)
3. Děti bez přednostního práva na přijetí, budou přijímány do výše povoleného počtu dětí, uvedeného ve školském rejstříku (§ 34 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání – školský zákon), dle data narození, sestupně od nejstaršího. Přednostně budou přijímány děti s trvalým bydlištěm ve školském obvodu.

Důležitá upozornění:

Zápis je povinný pro děti, které dovrší věku 5 let do 31. 8. 2019, pokud ještě do mateřské školy nedocházejí.

Pokud je pro dítě předškolní vzdělávání povinné, nepožaduje škola doklad o očkování.

U dětí mladších 5 let škola vyžaduje v souladu s § 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, doklad o tom, že se dítě podrobilo stanoveným pravidelným očkování, nebo o tom, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Tato skutečnost má vliv na přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání.

Školský obvod:

- Čestice (Radešov, Střídka, Doubravice u Volyně, Prkošín, Nuzín, Krušlov, Nahořany)
- Spádové obce – Dřešín, Drážov, Hoslovice, Němčice, Zahorčice, Úlehle, Nihošovice, Němětice

Mgr. Martina Kalová, ředitelka školy

★ ★

Informace o vzdělání

V dnešním ČTENÍ jsou tu k mání

★ ★

Základní škola a Mateřská škola Čestice

Zápis žáka

k povinné školní docházce do prvního ročníku
pro školní rok 2019/2020

Zápis se koná v souladu s § 36, § 46 zákona č. 561/2004 Sb. (školský zákon)

v pátek 5. dubna 2019 od 12.00 do 18.00 hodin
v budově základní školy

Aby bylo dítě zapsáno, musí být splněna následující kritéria:

I. Připravenost na školní docházku.

Zápis je složen z formální části. Dále přiměřenou duševní vyspělost a celkovou tělesnou zralost posoudí zapisující učitelé na základě údajů získaných od rodičů (zákonných zástupců), učitelek z mateřské školy a rozhovorem pedagogického pracovníka se zapisovaným dítětem, souhlasí-li s tím zákonný zástupce dítěte, a případně dalších činností s dítětem.

II. Datum narození

Nástup v řádném termínu. Povinná školní docházka začíná počátkem školní roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne šestého roku věku. Pro školní rok 2019/120 musí být datum narození dítěte od 1. 9. 2012 do 31. 8. 2013.

Nástup po odkladu. K zápisu se musí dostavit všechny děti, kterým byl povolen v loňském roce odklad povinné školní docházky.

Začátek školní docházky je možno odložit nejdéle do zahájení školního roku, ve kterém dítě dovrší osmý rok věku.

Předčasný nástup. Dítě, které dosáhne šestého roku věku v době od září do konce června příslušného školního roku, může být přijato k plnění povinné školní docházky již v tomto školním roce, je-li přiměřeně tělesně i duševně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce. Podmínkou přijetí dítěte narozeného v období od září do konce prosince k plnění povinné školní docházky je doporučující vyjádření školského poradenského zařízení, podmínkou přijetí dítěte narozeného od ledna do konce června doporučující vyjádření školského poradenského zařízení **a** odborného lékaře, která k žádosti přiloží zákonný zástupce.

Pokud rodiče (zákonní zástupci) žádají o **odklad povinné školní docházky**, musí žádost doložit doporučením odborného lékaře nebo klinického psychologa **a** školského poradenského zařízení nejdéle do 30. 4. 2019. O povolení odkladu rozhoduje ředitelka školy. Pokud ředitelka školy rozhodne o odkladu povinné školní docházky, informuje zákonného zástupce o povinnosti předškolního vzdělávání dítěte a možných způsobech jejího plnění.

U zápisu jsou rodiče (zákonní zástupci) povinni předložit **občanský průkaz a rodný list dítěte**.

Čas zápisu si můžete rezervovat v mateřské škole zápisem k času, který Vám vyhovuje, popř. telefonicky na tel. 776 212 288.

Kritéria pro přijímání žáků do 1. ročníku základní školy

Žáci budou do 1. ročníku základního vzdělávání přijímáni podle těchto kritérií:

1. Přednostně budou přijímáni žáci s trvalým bydlištěm ve školském obvodu do výše povoleného počtu žáků, uvedené ve školském rejstříku (§ 36 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání – školský zákon).

2. Žáci, kteří mají ve školním roce 2018/2019 ve škole sourozence v 1. – 8. ročníku.

Školský obvod:

- Čestice (Radešov, Střídka, Doubravice u Volyně, Prkošín, Nuzín, Krušlov, Nahořany)

- Spádové obce – Dřešín, Drážov, Hoslovice, Němčice, Zahorčice, Úlehle, Nihošovice, Němětice

Mgr. Martina Kalová, ředitelka školy

Ta lyžařská školička suprová je celičká.
A jak informuje ČTENÍ – půjčí vám i vybavení.

Lyžařský výcvik

V letošním školním roce jsme jako mateřská škola využili nabídku z Lyžařské školičky Skiareálu Zadov absolvovat s dětmi týdenní lyžařský výcvik. Přes počáteční obavy jak to děti zvládnou, zda je to vůbec bude bavit a jak bude výuka probíhat, jak bude zajištěna bezpečnost dětí, musíme hodnotit tento nápad velice pozitivně. Děti byly podle svých lyžařských schopností rozděleny do skupin, kde se o ně velice perfektně postarali zkušení instruktoři. Rodiče měli možnost zapůjčit si pro své děti lyžařské vybavení. Dětem byla poskytnuta i svačina na svahu v podobě čaje, sušenek, ovoce. Výuka probíhala každý den vždy dvě vyučovací hodiny. Děti byly nadšené a v závěru týdne každé zvládlo postavit se na lyže a několika obloučky sjet dráhu. Byla to i pro nás obrovská zkušenost. Velké poděkování patří všem instruktorům za kvalitní výcvik. Věříme, že to nebylo naposledy a lyžařská školička bude svoji činnost pro MŠ nabízet i nadále.

Za MŠ Čestice Jana Kubešová, Eva Žejdlová

Učíme se plavat.

Také v letošním školním roce jsme využili nabídku Aquaparku Horažďovice absolvovat s dětmi plavecký výcvik. Ten probíhá celkem v devíti lekcích vždy jedenkrát týdně v úterý. Děti se zábavnou formou učí zbavit se strachu z vody, nebát se plavat v hloubce. Také si pokaždé užijí hrátky v malém brouzdališti na skluzavkách.

Za MŠ Čestice Jana Kubešová,
Eva Žejdlová

✸ ✸

Cirkusový principál – ne, že by se zvířat bál.
ČTENÍ ví, že na plese vždy se držel od nich dál.

✸ ✸

To je náš jedinečný cirkus

Tak by se dalo nazvat půlnoční překvapení žen a dívek na tradičním Babském bále, který se konal v sobotu 16. února v sále restaurace Čestice. Téměř dvacítka žen, dívek a dvou mužů se oblékla do kostýmů klaunů, akrobatek, vzpěraček, kouzelnice, žonglérek, hadí ženy a nechyběla také drezůra zvířat - medvěda, prasat a obrovského slona Bimba. Cirkusový principál v podání pana Jana Zábranského velice vtipně celé půlnočko okomentoval. Opět jsme ukázali, že jsme dobrá parta. Děkujeme panu Honzovi Tuškovi a panu Miroslavu Peškovi za zdokumentování půlnočního překvapení.

V úvodu plesu se nám také o zpestření večera zasloužila děvčata ze zájmového kroužku gymnastiky při TJ Šumavan Vimperk, která předvedla pod vedením trenérky paní Kotlíkové krásné vystoupení v podobě salt a přemetů na žíněnkách.

Fotografie a DVD naleznete na stránkách ČSŽ na facebooku. Děkujeme všem, kdo se podílel na přípravě a průběhu plesu, sponzorům za dary do naší tomboly a kapele Experiment z Horažďovic za dobrou pohodu celého plesu. Tak zase za rok, moc se na Vás těšíme.

Za ČSŽ Čestice Jana Kubešová

EDUbus

V úterý 19. 2. 2019 nás ve škole navštívili tzv. „ROBOTI Z AUTOBUSU“. Byl to dobře vybavený autobus, byli v něm 3 páni – Dušan, David a Martin. Jako první jsme se koukali na krátký film o robotech. Vysvětlili nám tři pravidla, co by roboti měli a neměli dělat. HLAVNĚ NESMÍ UBLIŽOVAT!

Poté jsme si udělali krátký testík na tabletu o robotech.. A pak přišel hlavní krok.

OZOBOTI – Páni nám rozdali malé ozoboty. Byly to takové malé kuličky s kolečky. Jezdily po tlustých čárách a podle toho, jakou měla čára barvu, tak ji měnil i ozobot.

- na černé – modrou
- na zelené – zelenou
- na modré – modrou
- na červené – červenou

Poté nám řekli, ať si ozobota dáme na čistý bílý papírek, že se zklidní. A fakt, že jo. Vše jsme dělali s ozoboty- kvízy, vyplňovačky. Celý proces trval cca 1 hodinu. ZKRÁTKA, BYLO TO MOC PĚKNÉ! ☺ Nela Dojčarová a Aneta Kozjurová, 5. ročník

EDUbus je mobilní polytechnická laboratoř pro školy. Jedná se o ojedinělý vzdělávací projekt, který umožňuje popularizaci polytechnických oborů pomocí aktivizujících výukových metod, moderních technologií a atraktivního prostředí. Vzdělávací akce byla podpořena v rámci projektu MAP II ORP Strakonice. Foto na www.skolacestice.cz Martina Kalová

Obecní knihovna Dřešín oznamuje, že se chystá další poutavé vyprávění pana ing. Josefa Kalbáče, tentokrát o životě v různých etapách naší stoleté republiky. Termín je předběžně stanoven na pátek 22. března 2019 od 17.30 hodin v obecní hospodě ve Dřešíně.

Ke stoletému výročí naší měny se uskuteční beseda s bývalým numismatikem Jihočeského muzea panem PhDr. Jiřím Chvojkou na téma: „Čím se u nás dříve platilo“. Termín je stanoven na sobotu 13. dubna 2019 od 15 hodin rovněž v obecní hospodě.

Milí čtenáři, přijměte toto oznámení jako srdečné pozvání, rádi vás u nás ve Dřešíně uvítáme.

✶ ✶

Může mluvit o štěstí, kdo čte staré pověsti.
Když mám chvíli, k ČTENÍ sednu, najdu si tam aspoň jednu.

✶ ✶

Dějiny rodů (pokračování) **Josef Vichr**

František Serenyi starší, syn Gabriela Serenyia a matky Alžběty rozené ze Zahrádek zemřel roku 1685. Poručníkem sirotků se stal bratr Jan Karel Serenyi. František Serenyi zemřel bezdětný roku 1705 a byl synem jmenovaného Jana Karla. Zůstala po něm vdova Marie Majdalena rozená hraběnka z Thunu na Ledči. Jeho bratrem byl Antonín Adam, zemřelý v Brně 20.2.1738. Zůstali po něm synové Antonín, Ludvík, Filip, Bernard Karel a Amand. Antonín roku 1745 prodal Lomnici bratru Amandovi. On byl svobodným a odkázal bratru Ludvíkovi Lomnici a zemřel v prosinci roku 1762. Ludvík byl proboštem olomouckého kostela a milotický statek po jeho smrti roku 1780 přešel na Karla (+ 1811) a potom jej dostala dcera Kristina, provdaná za hraběte Choiseul a Aillecourt. Po Adamovi zůstali synové Josef Jan, Vincenc, Amand, Jan a Ludvík, kteří se roku 1787 uvázali v Blatnou a Škvořetice, ale roku 1798 je prodali. Po smrti Amanda koupil majetek baron František Hildprandt, který roku 1796 se oženil s Annou Klebelsberkovou. Z tohoto manželství zůstali synové Ferdinand a Václav. Ferdinand držel Blatnou, Slabice a Hořkov.On pojal za manželku Karolinu, hraběnku Nosticovou a zemřel roku 1845.

Z manželství měl syna Norberta. On roku 1857 se oženil s Augustou, hraběnkou Haugvicovou, že již zemřel roku 1889. Z manželství se narodil syn Ferdinand a dvě dcery. Ferdinand byl císařským komořím a držitel Blatné. Roku 1892 se oženil s Josefou hraběnkou Thunovou. Z manželství se narodil syn Robert. Ferdinandovy dcery byly Karolina, provdaná roku 1878 za Vernera z Blumenthalu, pruského komořího a majora a Marie, která se roku 1883 provdala za Augusta, svobodného pána z Kollerů, rytmistra dragounského pluku. V majetku Hildprandtů zůstaly Škvořetice až do roku 1945.

Škvořetický zámek rok 2006

B u z i c e

Buzice, 4 km vzdálené od Blatné východním směrem, vesnice Buzických z Buzic. Tvrz byla postavena na skalnatém ostrohu. Tvrz byla opevněna náspy a příkopy napájené vodou z blízkého rybníka. První, kdo sídlil na tvrzi z rodu Buzických, byli bratři Předota Němec v letech 1384-1458 a Václav, který zemřel roku 1474. Bušek a Václav Buzičtí byli pochováni v kostele v Paštikách nedaleko Blatné. Pešík mimo Buzic také bydlíval v Písku.

Předota Němec a Pešík roku 1397 prodali platy na dvou mlýnech v Buzicích svým dvěma sestrám, které chtěly obdařit písecký klášter. Pešíkův syn Bušek z Buzic měl velké rozepře s farářem Janem v Paštikách. Zasahoval do farářových práv a nechtěl faráři dávat povinné dávky. 8.5.1412 se stala mezi oběma bratry za přítomnosti Předoty z Buzic výpověď na návsi v Paštikách. Faráři bylo vyhrazeno plné panství na úřednících, které měl v Buzicích a na Dvořeckém mlýnu. Bušek byl odsouzen k zaplacení 50 grošů za desátky 44 let zadržovaných a musel dávat vejce, sýry a jiné dávky, jako ostatní osadníci. Další Buškova výpověď se konala 9.10.1412 v Blatné, kdy Bušek musel platit na vosk a svíčky k paštickému kostelu.

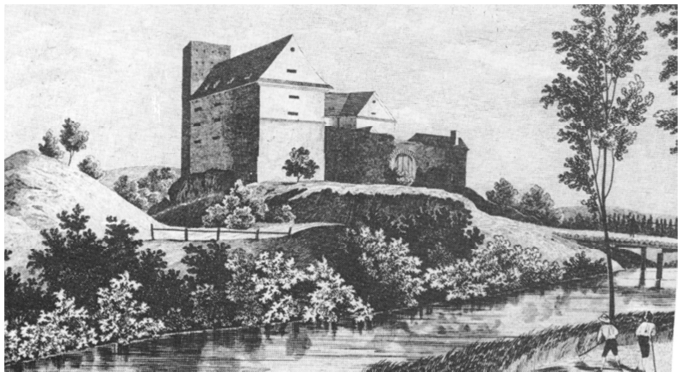
❖ ❖

Z Buzic je teď zřícenina. Čípak je to asi vina?
Rozhodně však pravda není, že by za to mohlo ČTENÍ.

❖ ❖

Martin Kolář uvádí, že Buzičtí byli větví velkého a mocného rodu Buziců, kteří od Buza, syna Dětříškova, odvozovali svůj původ a měli společný erb, sviní hlavu, jako užívali páni z Rožmitálu, z Třemšína, Šelenberka a Hasenburka. Buzičtí z Buzic postupem doby si erb změnili. Dále pisatel připomíná roku 1315 Mikuláše z Blatné, roku 1363 Buška z Blatné a roku 1374 Viléma z Blatné. Jeden Bušek Buzický roku 1471 držel Nihošovice u Volyně, byl ve službách Rožmberků a také purkrabím na Zvíkově, roku 1469 až do září toho roku. Tento Bušek žil ještě roku 1498 a jeho manželka byla Dorota z Kostnik. Ke konci 15. století byla buzická tvrz připojena k blatenskému panství a tím přestala být panským sídlem.

Další z rodu Buzických z Buzic byl Alexandr, který byl roku 1499 purkrabím ve Strakonicích a v roce 1521 hejtmanem v Třeboni.

Buzická tvrz z prvé poloviny 19. století (1844)

O posledním držiteli tvrze v Buzicích je zaznamenána pověst. Poslední z Buziců byl lakomý a krutý pán. Nemilosrdně utlačoval své poddané a na žebráky štval psy. Jednou přišel ke tvrzi starý a ubohý muž, od buzického pána požadoval trochu jídla. Buzický jej vyhnal a přikázal odvázat psy. Žebrák se dal na útěk, k bráně se otočil a vyřknul proroctví, že ten necita do roku nebude živ. Za rok přitáhnul k buzické tvrzi oddíl švédského vojska a tvrz oblehl. Buzický vojákům vzkázal, že se jich nebojí. Ale netušil, že jej zradí vlastní čeládka. V noci otevřel štolba za měšec peněz tajně bránu. Když Buzický viděl, že je zrazen, sebral truhličku se zlatem a utekl tajnou chodbou. U východu v hustém křoví na něj čekal štolba a Buzického probodnul kordem.

Bušek Buzický mladší se syny Václavem a Janem si koupili dům ve Volyni za začátku 16. století. Roku 1522 dům na náměstí prodali Jiřímu Kythartovi a jeho manželce Dorotě za 88 kop grošů.

Roku 1529 Jan Buzický, purkrabí ve Strakonicích, ukončil rozepři Ondry Vyhlídky o cestu na Střele, kterou Václav Buzický koupil roku 1528 od obce za 9 kop grošů. Toho roku získal od Mikuláše Johana za 180 kop grošů půl rybníka Drudovského. Cenu Václav Buzický snížil o 50 kop, které mu Johan dlužil. S manželkou Ludmilou z Leskovce Václav Buzický vyženil dům a grunty. Jelikož svůj majetek neměl, zděděného se zbavil za 150 kop grošů Jakubovi Zábranskému. Když on nemohl dluh zaplatit, ponechal Václav Buzický své nároky u měšťana roku 1530 Mikuláši Hájkovi za 100 kop grošů. Tomuto Hájkovi prodal Václav Buzický s povolením manželky Ludmily roku 1532 velký rybník v Dobřanovci za 350 kop grošů. Václav Buzický byl ve Volyni ještě roku 1536.

(redakce neručí za správnost jmen a názvů – pouze opisováno)

❖ ❖

Čtení pro lidi – dvouměsíčník Kulturního spolku pro Čestice a okolí
Příspěvky můžete posílat na adresu: jana.vlazna@email.cz
Rediguje Jana Vlažná, Čestice 169 **Neprošlo jazykovou úpravou**
Uzávěrka vždy 20. den sudého měsíce **březen - duben 2019** **Cena 20,- Kč**
Tisk: Městys Čestice
Registrační známka: EČ EMKČR 12994 **IČO: 47255846**